

FVB-12/2010.
(FVB-34/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2011. június 27-én, hétfőn, 9 óra 5 perckor
a Képviselői Irodaház 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki megnyitó, határozatképesség megállapítása</i>	6
<i>A napirend elfogadása</i>	6
<i>A népegészségügyi termékadóról szóló T/3552. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	6
<i>Dr. Kovács József kiegészítése</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek</i>	8
<i>További észrevételek, reflexiók</i>	15
<i>Válaszadás, reagálás</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	20
<i>Egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3505. szám) (Rogán Antal és dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)</i>	21
<i>Egyebek</i>	24

Napirendi javaslat

- 1. A népegészségügyi termékadóról** szóló törvényjavaslat (T/3652. szám)
Általános vita
- 2. Egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat
(T/3505. szám)
(Rogán Antal és dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)
- 3. Egyebek**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke
Zsigó Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Boldog István (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz)
Örvendi László József (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Tóth Csaba (MSZP)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Szabó Zsolt (Fidesz) Zsigó Róbertnek (Fidesz)
Földesi Gyula (Fidesz) Mágori Józsefnének (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) Boldog Istvánnak (Fidesz)
Simonka György (Fidesz) Varga Gábornak (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP) Örvendi Lászlónak (Fidesz)
Szabó Imre (MSZP) Tóth Csabának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Kovács József (Fidesz)
Kanyó Lóránd osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Vasváryné dr. Menyhárt Éva helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Dr. Horváth Csaba osztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Dr. Kispál Edit szóvivő (Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége)
Dr. Eitmann Norbert elnök (Közép-Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület)

Megjelentek

Dr. Galambos Stella jogi ügyintéző (Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság)
Szomori Béla jogi ügyintéző (Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság)
Dr. Orosz Viktor jogtanácsos (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Ruzsa Róbert menedzser (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Dr. Baracsi Krisztina (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)

Bánhidi Zoltán (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Marchart Pál vezérigazgató-helyettes (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Dr. Csikai Attila jogi igazgató (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Baboss Csaba osztályvezető (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Dr. Török Éva (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Henter Izabella, a kommunikációs bizottság elnöke (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Ikladi Péter titkár (Hírközlési Érdekegyeztető Tanács)
Dr. Kőrösy Szabolcs Gábor osztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 5 perc)

Elnöki megnyitó, határozatkéesség megállapítása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Köszöntöm a fogyasztóvédelmi bizottság tagjait! Köszöntöm a napirendi pontokhoz érkezett előadókat, a képviselő urakat, az érdeklődő civil szervezeteket, a sajtó jelenlévő képviselőit!

Nincs akadálya annak, hogy a mai bizottsági ülésünket megkezdjük. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, a kormánypárti és az ellenzéki oldalon is képviseltetik magukat a frakciók, így a munkához hozzáláthatunk.

A napirend elfogadása

Az első döntésünk a napirend elfogadása lesz. Előzetesen kiküldtük a napirendet, melynek keretében három napirendben két fő témát fogunk megtárgyalni. Az első napirend keretében a népegészségügyi termékadóról szóló törvényjavaslat – T/3552. szám –, amely dr. Kovács József és Font Sándor képviselő urak önálló indítványa. Ennek keretében képviselő urat üdvözlöm is a bizottsági ülésen, mint előterjesztőt. A második napirendi pont az egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat – T/3505. szám –, Rogán Antal és dr. Puskás Imre képviselők önálló indítványa. Ennek keretében a bizottság hatáskörébe tartozó módosító javaslatokat fogjuk megvitatni, és azokról dönteni. A harmadik napirendi pontunk pedig az egyebek.

Aki egyetért a mai napirenddel, azt kérem, hogy szavazatával erősítse meg. (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy egyhangúlag fogadta el a bizottság a mai napirendünket. Tehát nincs akadálya annak, hogy hozzákezdjünk a napirend megtárgyalásához.

A népegészségügyi termékadóról szóló T/3552. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Az első napirend keretében a népegészségügyi termékadóról szóló T/3552. számú törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról fogunk dönteni. Ennek keretében tisztelettel köszöntöm Kovács József képviselő urat, az egészségügyi bizottság elnökét, aki ismertetni fogja a törvényjavaslat legfontosabb rendelkezéseit, és ha jól látom, akkor a Nemzetgazdasági Minisztérium is képviselteti magát Kanyó Lóránd osztályvezető úr képviseletében, így a kormány is részt tud vállalni a napirendi pont megtárgyalásában.

Először képviselő urat fogom megkérni, hogy előterjesztői minőségében szóbeli kiegészítésként az előterjesztéshez a legfontosabb gondolatait mondja el, és azt követően meg fogom nyitni majd a vitát. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

Dr. Kovács József kiegészítése

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget. Mint ahogy látható, a mezőgazdasági és az egészségügyi tárca kapott szerepet ennek a törvényjavaslatnak az előkészítésében, amelyik népegészségügyi termékadó néven lett benyújtva, és itt rögtön az elején szeretnék egy tévhitet eloszlatni a korábbi nevet illetően. Korábban a közhiedelemben hamburgeradó néven szerepelt ennek a törvényjavaslatnak a köznyelvre való lefordítása, de a népegészségügyi termékadó azért jobb és pontosabb elnevezés, mert ez sokkal szélesebb kérdést érint, mint magát a hamburgernek a kérdését. Én nagyon röviden, inkább csak kiemelten néhány gondolatot szeretnék elmondani, és hogyha az általános vitában lesz lehetőség, akkor szeretnék reflektálni.

Először is a bevezetés okáról szólnék. Lényeges, ezért – csak egy mondatban –, de megemlíteném, hogy a nem dohányzók védelméről szóló törvényen már túl vagyunk. E téren elég rossz helyen vagyunk az Európai Unió 27 tagállama között – a 25. helyen –, de az egyéb rizikótényezők tekintetében sem sokkal jobb a helyzet. Nekem a civil foglalkozásom egyébként orvos – az voltam valamikor, a diplomám megvan még most is –, és ez azért nagyon lényeges, mert a szív- és érrendszeri betegségek, daganatos betegségek rizikója és a népegészségügyi mutatók nagyon rosszak Magyarországon, és a lakosság döntő többsége túlsúlyos, vagy éppen elhízottnak mondható. A velejáráó problémák, amelyek ehhez kapcsolódnak, nagyon sok mindenre visszavezethetők. Többek között Magyarországon a lakosság egynegyedét, mintegy 2,5 millió embert érint például a magasvérnyomás-betegség, férfiakat és nőket szinte majdnem egyforma arányban, 30 százalék körüli megoszlásban. Ebben a sófogyasztás játszik rendkívül fontos szerepet, de ma már a cukorbetegség is népbetegségnek számít, és Magyarországon a sózott és cukrozott ételek fogyasztása sajnos kiemelten magas. A kockázat a megfelelő táplálkozással és rendszeres testmozgással csökkenthető lenne.

E termékadó bevezetésének az a célja, hogy a magyar lakosságot az egészséges táplálkozás irányába próbáljuk terelni. Természetesen az anyagi megfontolásokat sem lehet kikerülni, hisz a termékadóból származó költségvetési bevételek visszaforgatása a lakosság egészségügyi állapotának javítása érdekében fontos lehet – elsősorban népegészségügyi programra, szűrésre és sok mindenre lehet itt gondolni.

Szeptember 1-jétől van a tervezett bevezetési időpontja ennek a törvénynek, és már ebben az évben 3-5 milliárd forint közötti bevétel várható, éves szinten a következő évben ez 20 milliárd forintra tervezhető; természetesen tudom, hogy itt vannak és lesznek ellenérvek bizonyos adóbefizetések vonatkozásában. Az új termékadó egy jó lépés az egészséges életmód irányába, ugyanis az állam nem szeretné tehetetlenül végignézni azt, hogy egészséges emberek hogyan lesznek betegek éppen a helytelen táplálkozás következtében.

Az előterjesztést mindenki elolvashatta, hogy az üdítőitalok, energiatalok, előrecsomagolt cukrozott készítmények, snackek, ételízesítők esetében milyen megoszlásban jönne ki ez az előbb említett összeg. Véleményem szerint ez az írásos anyagban szerepel, úgyhogy tételesen nem olvasnám fel. A termékadó nem érint alapélelmiszereket, csak olyan termékköröket, amiknek van egészséges alternatívája. Ezek az adók a termékek fogyasztását tudjuk, hogy befolyásolják, és az egészségi kockázatot is nyilvánvalóan. Nem ritka ez a világon, az Egyesült Államok 33 tagállamában a cukrozott üdítőkre, Dániában úgyszintén ezekre és bizonyos édességekre, továbbá az Egyesült Államokban, Dél-Koreában, Lengyelországon, Izlandon, Észtországban, Thaiföldön, Szlovéniában a dohánytermékekre vonatkozóan van ilyen, tehát nem egyedi ez a javaslat.

Még egyszer mondom, népegészségügyi termékadónak nevezzük, és együtt dolgoztuk ki, illetve terjesztettük elő Font Sándor elnök úrral. Mindenképpen meg kell még említeni, hogy gyakorlatilag magában hordozza ez a törvényjavaslat egyébként azt a lehetőséget is, hogy az egészséges, főleg a magyar mezőgazdaság termékeinek irányába próbálja terelni a lakosságot, mindenképpen az egészségesebb életmód felé. Szeretném még elmondani tájékoztatásul, hogy az egészségügyi bizottság albizottsága Horváth Zsolt vezetésével – a közétkeztetés és egyéb formában – a legutóbbi ülésén részletesen tárgyalta ezt a témát, ahol országos szaktekintélyek egészen megdöbbentő dolgokról számoltak be. Én ennek a részleteibe most nem mennék bele, úgy gondolom, hogy Horváth Zsolt képviselő úr, aki a bizottság tagja, erre biztosan ki fog térni, de én is végig részt vettem az albizottság ülésén.

Tehát mi úgy gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat általános vitára mindenképpen alkalmas, és igenis úgy gondoljuk, hogy a lakosságot, noha nem erőszakkal természetesen, mert ebben az egyéni, személyi jogait senkinek nem szeretnénk korlátozni, de mindenféleképpen meg kell próbálni – az új alkotmánnyal, az új törvénytervezettel és a

kiegészítő törvényekkel együtt – az egészségesebb életmód irányába tereljük, ami persze sokkal többreval, mint ez az előterjesztés. Ez csak egy része lesz annak, mert ehhez hozzátartozik a rendszeres mozgás, sportolás, az életmód, az alkoholszokások, illetve a dohányzás visszaszorítása, tehát ez egy komplex történet.

Ennyiben szerettem volna röviden kiegészíteni, ha ez így megfelel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, az előterjesztői minőségében megtett kiegészítést. Előzetesen jelezte a civil szervezetek részéről dr. Kispál Edit és dr. Eitmann Norbert, hogy majdan a vitában hozzá kívánnak szólni. *(Dr. Kispál Edit és dr. Eitmann Norbert jelentkezik.)* Igen, itt vannak, látom önöket. A vitában, ahogyan szoktuk, önöknek is szót fogok adni.

Megkérdezem a kormány képviselőjét, hogy kíván-e most néhány mondatban hozzászólni. *(Kanyó Lóránd: Nem.)* Ha nem, akkor majd a vita során fogom megkérdezni az ön véleményét, osztályvezető úr.

Kérdések, észrevételek

Lehetőség van arra, hogy az általános vitára való alkalmasság keretében a frakciók véleményt mondjanak. Szeretném megkérdezni, hogy ki kíván élni a véleménynyilvánítás lehetőségével. *(Többen jelentkeznek.)* Ebbe a sorba fogom majd a civil szervezeti jelentkezést is beintegrálni.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, tessék, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Megint nekem jutott a hálátlan szerep, hogy felvezessem azt a gondolatsort, amit nem szívesen, de meg kell, hogy tegyek, hiszen nem elnök úrral van nekem vitám, aki előterjesztőként itt van, hiszen nagyon jól ismerem az ő szándékait, motivációit, és ezekben nincs okom kételkedni. Ugyanakkor ez az előterjesztés, melyet valóban hiba lenne hamburgeradónak nevezni, egy nagyon jó célt szolgál, de katasztrofális megvalósítással, és bizony, ki kell, hogy mondjam, százalmas elemekkel. Vannak benne olyan százalmas elemek, amelyek arra engednek következtetni, hogy az előterjesztés bizonyos részeit 3 nap alatt csapta össze valaki, ráadásul a hozzáértés, a szakértelem minimális szakmai követelményei nélkül – ez főleg az adóvonzatokat illeti –, de menjünk végig pár ponton!

A végeredmény az, hogy nem az élelmiszeripari szemetet gyártó multik fognak fizetni és többletterhelést vállalni, hanem egyértelműen egy fogyasztási típusú adóként ugyanolyan áthárításra fog kerülni ez a teher, hogyha megszavazzák, mint ahogy a banki különadót is áthárították ránk és bármilyen egyéb, szakágazatot érintő döntést, mert nem látszik az előterjesztésből, hogy van egy monitoringrendszer az egész háta mögött, amelyik figyelni fogja, hogy a gyártók, a kereskedők hogyan reagálnak erre a rendszerre. Jelen pillanatban elmondható az, hogy a megoldás felé mutatna egy olyan fogyasztási típusú adó, amit jellemzően az utolsó állomásra sikerülne beépíteni, aztán egy megfigyelő rendszer révén azt lehetne szemrevételezni, szemlélni, hogy ki az, aki indokolatlan teheráthárítást valósít meg, és ki az, aki betartja a tisztességes piaci feltételeket. Ennek értelmében lehetne szankcionálni is a következőkben.

Ami viszont a legrámaibb, ami a legijesztőbb ezen előterjesztésnél, hogy az utóbbi egy hét, tíz nap során bizonyos gyorsétermek, bizonyos piaci szegmensek lobbyereje olyan brutálisan erősen érvényesült, hogy annyit változott ez az előttünk fekvő csomag, hogy az egyszerűen gusztustalan. Hölgyeim és Uraim! Az fordult elő Magyarországon, hogy a kormányzat letett valamit az asztalra, aztán jöttek a multik, jöttek a lobbyk, és majdnem hogy 50 százalékban átalakult az előterjesztés, ugyanis átalakultak tények, átalakultak számok, az előterjesztés számai, kategóriái, határértékei megváltoztak. Minek köszönhetően? – kérem

szépen. Ne mondja nekem senki, hogy 7-10 nap alatt olyan mély és kimunkált szakmai egyeztetések folytak, melyekbe belevontak több tucatnyi civil szervezetet, esetleg a laborhálózatok eredményeit felhasználva vagy nyugat-európai példákra építve kidolgoztak volna egy saját koncepciót; szó nem volt erről. Egy kapkodva lerakott alapot a multik lobbyerejénél fogva elkezdtek változtatgatni, melynek végeredménye, hogy ez az adó nem végképp nem hamburgeradó, és pontosan azokat nem terheli, akiket a leginkább kéne, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy az elnök úr által említett, és teljesen jól, jogosan és alaposan felvetett problémákért nem csak és kizárólag a mozgásszegény életmód, hanem bizony azok a táplálkozási formák is felelősek, amelyek az utóbbi 10-15 évben nyertek teret Magyarországon lényegi következmény és ellenvélemények elhangzása nélkül, vagy, ha azok elhangzottak, akkor csak nagyon-nagyon halkán.

Kimondható az – amellet, hogy több ezer munkahelyet fenyeget ez az előterjesztés, hiszen egyszerűen lehetővé teszi, hogy a termelést kivigyék Magyarországról, gondoljunk csak bele -, hogy egy multinacionális cégnek a Magyarországra eső tehertétele ezen adófajta formájában minimális és elhanyagolható lesz összességében ahhoz képest, amit mondjuk egy magyar kis- és középvállalkozó kéne, hogy magára vállaljon. Ezért mondhatjuk azt, hogy a magyar kis- és középvállalkozó jó eséllyel be fog zárni, vagy át fogja adni a termelését, a termelési jogát a multinak, aki ezt ugyanúgy ki fogja vinni Magyarországról, mint ahogy tették azt a klasszikus magyar márkák esetében. Ennek köszönhető, hogy sem a Szerencsi, sem a Boci, sem a Tomi nem magyar termék a továbbiakban, tehát aki ezeket vásárolja, nem magyar céget, nem magyar munkahelyet támogat, és nem Magyarországon adózó üzleti köröket. Ugyanez várható ezen előterjesztés következtében is, csak egy másik piaci szegmensben. Még egyszer mondom, előzetes szakmai egyeztetések, hatástanulmányok, háttér tanulmányok sorát mi nem láttuk.

Továbbá nem nyúl az előterjesztés két nagyon fontos területhez, a hamburgerhez, ami nagyon fontos terület, hiszen ennek olyan kultúrája van Magyarországon, amit mindenféleképpen vissza kéne szorítani legalább egy kicsit. Jelen állás szerint nem nyúl azon cukrászdai hálózat termékeihez sem, amelyek közvetlenül értékesítik, adott esetben egészségkárosító termékeiket, és nagyon sokszor ellenőrizetlen termékeiket – tisztelet a kivételnek. Tehát látható az előterjesztés alapján, hogy ha becsomagoljuk a terméket, akkor megadóztatják, és kárt okoz az egészségnek, ha nem csomagoljuk be, és közvetlenül értékesítjük, azt pedig lehet mindenféle további tehertétel nélkül? Tehát egy olyan örületes lobbyerők eredményeképpen létrejövő valami fekszik előttünk, amely mindenféle logikát nélkülöz bizonyos pontokon.

Ezek viszont még javíthatóak lennének, és az egész előterjesztés elindítható lenne egy olyan irányba, ami tolerálható, ami korrekt, csak azt látjuk itt is, hogy aki kiszámította a leendő tehertételek következményeit, az valahol már a Bahamákon volt a június végi időszakban. Ezt azért mondhatjuk el, mert az alacsonyabb árfekvésű termékek esetében erősebben érhető tetten az a tehernövekedés, ami már csak minimális a drágább, úgynevezett prémiumtermékek körében. Tehát megint látható az, hogy nem azokat terheli ez az adó, akiket igazából kéne, hanem pontosan olyan üzleti köröket céloz meg és mentesít, amelyeket sokkal nagyobb adóterheléssel lehetne ellátni.

Látható az is, hogy nagyon jó példák, nagyon jó háttéranyagok és kimunkált koncepciók nélkül nem lehet egy ilyet letenni az asztalra, pontosabban vállalni kell annak következményeit. Ez az előterjesztés, amelyik előttünk van, a multinacionális cégeket hozza megint csak helyzetbe Magyarországon, önként játszik át piaci szegmenseket számukra. Nem tudom elfogadni, hogy tervezhető adóbevételekkel számoljanak ezen már nem hamburgeradó ügyében, ugyanis nem lehet felmérni azt, hogy hány magyar cég hagyja abba a termelést, milyen termelési szegmensekből, milyen termelési faktorokat vonnak ki Magyarországról, és

ezeknek a költségvetési következményeit – tehát a bevételkiesés következményeit – nem lehet ma még felmérni.

A 20 milliárdra tervezett hosszú távú, éves bevételi elvárás vélhetően pillanatok alatt elporlad annak következtében, hogyha a magyar cégek egy mérhető része –20-30 százalék fölötti része – vagy beadja a kulcsot, vagy bedobja a törölközőt, vagy a termelését átadja külföldi cégek kezébe. És még egyszer mondom, bizonyos tényezőket egyszerűen véleményezni is nagyon nehéz, és amikor arról beszélünk, hogy költségvetési elvárások jelennek meg, vagy a becsomagolt terméket adóztatjuk, a közvetlen leadottat pedig nem, akkor az ember egész egyszerűen nem tud mit mondani, mert ebből is látszik, hogy egy összecsapott tervezetről van szó. Tisztelet a kivételnek és tisztelet azon részeknek, amelyek egyébként megalapozottak, és egy tisztességes ideológiai háttérrel vannak ellátva, de sajnos annyira a hiba, hogy értékelhetetlen a végeredmény. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A jelentkezés alapján látom, hogy dr. Horváth Zsolt képviselő úr jelentkezik, először neki adom meg a szót, utána pedig a két civil kollegának fogok szót adni, aztán majdan magam is szeretnék néhány gondolatot elmondani.

Képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Elnök úr, köszönöm szépen a szót.

Talán szerencsés is ez a sorrend. Tisztelt Képviselőtársaim! A téma megközelítése helyett én szeretnék egy picit talán más megközelítést javasolni. Amikor mi, az egészségügyben dolgozók egyáltalán erről az adónemről gondolkodtunk, akkor számunkra nem az adónem által elérhető adóbevétel volt az elsődleges, és semmiképpen sem úgy tekintünk rá, mint egyfajta különadóra, mint amilyen például a bankszektor esetében kivetésre került. Sokkal inkább arra gondoltunk, hogy azoknak a termékeknek a hozzáférhetőségét az áron keresztül is lehet szabályozni, amelyek az emberi szervezetben igen komoly galibát tudnak okozni, kis mennyiségben természetesen nem, de nagyobb mennyiségben fogyasztva viszont igen. Ilyen a természetben egyébként ilyen tisztaságban és ilyen töménységben elő nem forduló cukor, a finomított kristálycukor, amely a cukorbetegséghez vezető útnak az egyenes és szélessávú autópályája, tetszik, nem tetszik.

Ez ellen a törvény ellen akár azzal is tudnék érvelni, hogy éppen a befőzés ideje van, a nagymama elrakja a lekvárt, tehát helyből a cukrot kell adóztatni; jelen pillanatban egyébként elég magasán van az ára ahhoz, de nem ez volt a logikája. A logikája az volt, hogy a nagyon könnyen és nagyon egyszerűen, egy polcra leemelve hatalmas mennyiségű cukrot a szervezetbe juttatni képes termékeken legalább valamiféle közteher legyen, és ez szembemegy azzal a logikával, amit a képviselő úr mond, hogy ez a vásárlónak tehernövekedést okoz. Közegészségügyi hatást úgy nem lehet elérni, hogyha a vásárlónak ez nem jelent drágább alternatívát például a gyümölcshöz képest. Tehát ne kérjék számon ennek a törvénynek azt a logikáját, hogy az a szándéka, hogy a vásárló ugyanolyan áron jusson hozzá az általunk túlzottabban fogyasztottnak gondolt termékekhez, hiszen jól tudjuk, hogy itt az ár meghatározó tényező, amely a vásárló választását képes befolyásolni. Ha ezek a termékek magasabb áron érhetőek el, akkor lehet, hogy az ezt helyettesítő vagy kiváltó más termékeket fogja fogyasztani, ami talán kevésbé egészségromboló. Ezt kérem, hogy kövessék végig rajta.

Ugyanehhez a kérdéskörhöz tartozik, és ez valóban egy komoly dilemma, hogy amikor Magyarországon termel egy multinacionális vállalat, és a Magyarországon előállított termékeinek csak egy részét forgalmazza Magyarországon, egy jelentős, nagyobb részét pedig külföldön fogja forgalmazni. Ebben az esetben, hogyha a termékre kivetett adó megjelenik, akkor azt mondjuk, hogy mivel a multinak ez csak a bevétele kisebb részét képezi, míg a hazainak nagyobb részét, akkor ebben az esetben, aki ilyen módon gondolkodik, az a hazai ipart

teszi tönkre. Erre a fajta logikára, azt kell, hogy mondjam, a hazai termelőnek sem tiltja meg egyébként semmi, hogy ugyanarra a piacra termeljen, amelyikre a multi. Tehát, ha ő nem tudja a saját termékeit ugyanazon a piacon értékesíteni, annak is valószínűleg megvan a maga oka, és valószínűleg ő is képes lenne értékesíteni.

Másrészt azt gondolom, hogy ezeknek a típusú adónemeknek nem lehet és nem is kell erre a kérdéskörre tekintettel lennie, ez ugyanis gazdaságpolitikai kérdés, amit nem ettől az adónemtől kell várni, hogy megoldjon, hiszen ez más célt szolgál; ez legyen elég világos mindenki számára. Nem az a cél, hogy különbséget tegyen a multinacionális módon előállított egészségtelen csokoládé és a hazai módon előállított egészségtelen csokoládé között. Ez nem célja, és nem is lehet elvárni tőle. Értem a kritikát, értem, hogy feladatot ad a kormánzatnak, hogy ezzel kezdjen valamit, oldja meg, de nem azt jelenti, hogy ettől a törvényjavaslatától kell várni azt, illetve azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak ilyen értelemben erre nem is kell tekintettel lennie, hiszen nem várható el tőle.

A harmadik észrevételem pedig az, hogy ezen javaslat esetében én látok párhuzamot abban, mint amikor a nem dohányzók védelméről szóló törvényt az Országgyűlés elkezdte tárgyalni. Ott is nagyon komoly érdekeket sértett akkor, amikor magát a törvényjavaslatot meghozta, az első változata a csatában időnként vereséget szenvedett, és hátrébb kellett hozni a harcvonalat. Lehet, hogy ez ezzel a törvénnyel is megtörtént, képviselő úr, de őszintén szólva, én csak a benyújtott változatát láttam a törvényjavaslatnak. Én nem ismerem a korábbi elképzeléseket, ezért, ha néhány konkrétumot mondana, képviselő úr, hogy kik azok a lobbyk, kik azok a multik, ki az a pék, akinek sikerült a törvényjavaslatban visszalépésre kényszerítenie az eredeti elgondolást, akkor talán nagyobb esélyünk lesz arra, hogy kicsit előrébb toljuk a bástyákat. De azt gondolom, hogy első lépésként már ez sem rossz, több mint a semmi, aztán majd idővel lehet lépésről lépésre előre haladni, figyelembe véve a következményeket, és megnézve azt, hogy milyen változások történnek.

Sokan állítják, hogy alapvetően nem ez, vagy nem csak ez a probléma, ha végiggondolom, hogy milyen élelmiszerek érhetőek el gyorsétterem-láncokban vagy élelmiszer-áruházakban csomagoltan, készen csomagoltan a polcról. A csomag nincs benne, az ennél egy összetettebb probléma, de ez egyik szegmense, és ez nem jelenti azt, hogy ezzel a részével ne kellene foglalkozni, és hogy ebből a részéből hátráljunk meg, és lépünk vissza. Nem volt rá okunk. Ez azt jelenti, hogy máshol is van feladat.

Az ellenőrző albizottságban, valóban, a múlt héten áttekintettük ezt a kérdést. Egyébként alapvetően nem a gyorsétteremláncokkal és nem a hamburgeradóval volt a probléma, amit egyébként én jó névnek tartok, mert legalább megértik az emberek, hogy miről szól – és itt kis zárójelet teszek, már hallottam a rádióban, hogy egyesek már csipzsdónak nevezik –, ami azért jó, mert már látom, ahogy a multik marketingesei próbálják áttolni az egészségtelenség szinonimájának megfelelő terméknevet valahová máshová. Sok sikert kívánok nekik, rengeteg embernek adnak munkát ezzel, tehát csinálják nyugodtan, még tudok néhány ötletet mondani, hogy mi minden terméket lehetne megnevezni, mondjuk az egészségtelenség szinonimájaként.

Visszatérve, áttekintettük – és nem erről akartunk vitatkozni – a magyarországi közétkeztetés helyzetét, különös tekintettel a gyermekkorúakra, iskoláskorúakra. Ha kéri a bizottság, szívesen rendelkezésükre bocsátok majd a következő ülésen néhány statisztikai adatot, melyből látszik, hogy egészen elkészerítő a helyzet. Kora gyermekkorban magas vérnyomás alakul ki a gyermekeknél a túlzott sótartalom miatt, ami teljesen egyértelműen bizonyítható. 8-9 éves gyerekek küszködnek magas vérnyomással! Meddig akarunk még várni, meg nézegetni a rettenetesen túlsózott sült krumplit? Azt gondolom, teljesen nyilvánvaló, hogy milyen irányba kell mennünk.

Ugyanezt mondhatnám a cukorbetegségről is, bár van a veleszületett formája is, de a szerzett formája a túlzott cukorfogyasztás miatt alakul ki. Számunkra, az egészségügyben

dolgozók számára nem az a fontos kérdés, hogy hány százalékos cukortartalmú csokoládét eszik a gyerek, mert az egy bizonyos szint fölött mindegy. Ha az 30 százalék fölött van, akkor nekünk már teljesen mindegy, hogy mennyi, lehet az 60, lehet 70, teljesen mindegy. A végeredményt tekintve azt kell elérnünk, hogy ne a csokoládét egye. Arról nem is akarok beszélni, hogy fogászati szempontból mit művel a gyerekek fogával az, hogy szabadon hozzájutnak az iskolai büfékben cukortartalmú élelmiszerekhez, amit minden szünetben rágcsál.

Rövidre fogva a szót, képviselőtársam, én azt gondolom, hogy ennek egy teljesen más logikája volt. Képviselő úr, én két dolgot tudok önnek mondani. Ha sikerül kideríteni, hogy kik azok, akik ilyen hatalmas lobbierővel rendelkeznek, akkor megpróbálhatunk azon a területen visszább lépni, ha annak van értelme, és ha a törvényben olyan ellentmondásokat lát, hogy ugyanaz a termék, ha csomagolva kerül bolti polcra, akkor terheli, ha nem, akkor nem, hívja föl a figyelmünket erre. Én a magam részéről abszolút nyitott vagyok arra, hogy ezeket a lyukakat megpróbáljuk betömni. Ugyanakkor azt is tudomásul kell venni, lehet, hogy a jelenlegi körülmények között valóban beleütközünk olyan érdekekbe és olyan falakba, amelyek most nem teszik lehetővé ezeknek a lépéseknek a megtételét, de legalább tudjuk, hogy hol szenvedtünk vereséget, esetleg miért szenvedtünk vereséget, és ezt hogyan lehet a későbbiekben korrigálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólási igény képviselői részről? *(Jelzésre.)* Igen, akkor a második körben. Egyszerűsíttem azzal a helyzettel, hogy én most ebben a körben szintúgy megtenném a hozzászólásomat, és utána adnánk szót a civileknek.

Megkérem alelnök urat, hogy adjon szót nekem.

(Az elnöklést Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Parancsoljon, elnök úr.

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Talán így plasztikusabb lesz a kép, ha ebben a körben nem törjük meg a képviselői hozzászólásokat, hanem utána adunk szót civil szakértőinknek. Néhány megjegyzést szeretnék előjáróban tenni. Az egyik, hogy biztosan a kormánypárti képviselők is olvasták, pénteken délután 4 órakor került fel a hálóra ez az előterjesztés, és ma hétfő reggel van; nyilvánvaló, hogy szombat-vasárnap az ember ezeket az előterjesztéseket, jogszabályi munkákat böngészi, felkészül, csinálja. Az a félelmem, hogy ismételen annak a helyzetnek leszünk az alanyai, hogy előbb döntünk, és utána fogunk szakmai vitát lefolytatni a kérdésről. Én azt olvasom az újságban, hogy ma, tegnap, szombaton kezdődtek az első szakmai polémik a nyilvánosságban. Mire ezek a szakmai viták, ha úgy tetszik, érveket, ellenérveket a felszínre tudnának hozni, addigra már túl vagyunk az egészen, hiszen a héten a döntéseket is meghozzuk. Én ezt nem tartom jó sorrendnek.

Sokkal szerencsésebb volna, ha előbb a szakmai vitát folytatnánk le, és annak eredményeként – ahogy az előbb Horváth Zsolt képviselő úr is említette – esetleg lehetne korrigálni az előterjesztés elemeit. Ezért a végén kezdem: azzal a szándékkal szerintem senki nem akar vitázni, hogy Magyarországon népegészségügyi szempontból egy kívánatos szándékot fogalmaz meg az előterjesztés, viszont azt az eszközt, azt a módot, ahogyan ezt megteszi, abban úgy látom, hogy komoly ambivalenciák, komoly nézetkülönbségek vannak, amit mi magunk sem tartunk megfelelőnek. No, pláne, hogy arra garanciát még nem nagyon kaptunk, hogy nem járunk ezzel az adóval is ugyanúgy, mint a válságadóval, amit akárhogy is nézünk, mégiscsak előbb-utóbb a fogyasztót terhelő többletteherként jelenik meg. Csak emlékeztetem a kollégákat, éppen az elmúlt héten jelentette be több mobilszolgáltató, hogy a

tarifát 10 év után először emelni fogja. Biztosan semmi köze nincsen a válságadóhoz ennek, de valahol ő is vissza akarja szerezni azt az elmaradt profitot, ami ilyen értelemben elmaradt.

A másik: nézem a szakmai polémiában felvetődő érveket, és bár nem teherként akarom én ezt az előterjesztő vállára tenni, de itt ilyen számok szerepelnek, hogy egy 150 milliárdos forgalmú termékcsoporttól körülbelül 30 milliárd forintot szednék be. Aránytalanul nagyok érzem én ezt a problémát. Vagy például azt a szakmai vitát, hogy az egészségtelen élelmiszerek miatt van ilyen romló állapotban a magyar társadalom, vagy önmagában a fogyasztási szokások is előidézik ezt? Ez például egy olyan szakmai vita, amit akár egészségügyi szakemberek bevonásával is érdemes volna lefolytatni. Ez egy picit olyan, mintha azt mondanánk, hogy megadóztatjuk a bortermelőket, mert sok részeg ember tántorog az utcán. Nyilvánvalóan a bortermelők a felelősek, hiszen bort termelnek, a bort elfogyasztják az emberek, és ezért berúgnak. Picit ilyennek látom ezt a helyzetet.

Az Élelmiszer-feldolgozók Országos Szövetsége tesz több megjegyzést is ehhez az előterjesztéshez, ami különösen az adminisztrációs költségek terhét jeleníti meg. Biztosan a kormányzatnak is vannak erre számításai, hogy az elvárt bevétel és az adminisztráció nagysága majdnem kioltja egymást, mert majdnem ugyanannyiba kerül az adminisztrációs költség, mint amennyi az elvárt bevétel az adó révén az adott cégtől. A Magyar Márkaszövetség is tesz megjegyzéseket, és azt mondja, hogy ha ez az előterjesztés így elfogadásra kerül, akkor a saját belső piaci visszajelzéseik alapján azt prognosztizálják, hogy az év végére négy hazai gyárat bezárnak, és 2200 ember utcára kerülését fogja eredményezni az előterjesztés elfogadása. Ezek hazai cégek, hazai vállalkozások, és nem multinacionális cégek, nem külföldi termelők, hanem itteni, magyarországi kis- és középvállalkozások. Tehát nyilvánvaló, ilyen szempontból is meg kell nézni ezt az előterjesztést, és azt gondolom, talán ennek is volna helye. De miután ma dönteni fogunk, nagyon kicsi az esélye annak, hogy ezek a szempontok ma a döntésben szerepet tudnak játszani.

Talán még megjegyzésként szeretném elmondani, hogy az előterjesztés általános indoklásában az szerepel, hogy a törvényjavaslat célja épp az, hogy az egészségügyre fordítható források bővüljenek. Mi a garancia arra, hogy ezek a beszedett pénzek valójában az egészségügyre fognak fordítódni? Van-e arra elképzelés, hogy ez a forrásbővülés az egészségügy mely szegmensében, mit fog támogatni? A prevenciót fogja támogatni, vagy a célcsoportos vizsgálatokat? Valamifajta elképzelést szerintem itt is a javaslat mögé kellene tenni.

Utolsó megjegyzésként szeretném elmondani, hogy több cég részéről több javaslat megfogalmazódott például a tekintetben is, hogy a határidő kitolásával volna még idő arra, hogy ezt a szakmai vitát le lehessen folytatni. Mérlegelje ezt is az előterjesztő, hogy néhány hónapos eltolással, a bevezetési határidő arrább tételével esetleg volna mód kulturáltan ezt a szakmai vitát lefolytatni nemcsak a jogalkotási, hanem a szakmai szintéren is.

Tisztelt Bizottság! Ezzel a néhány megjegyzéssel kívántam magam is kiegészíteni. Alelnök úré a szó.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Parancsoljon, elnök úr.

(Az elnöklést dr. Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ahogy azt ígértük, két rövid, időkeretes hozzászólásban dr. Kispál Editnek és dr. Eitmann Norbertnek adom meg a szót. Legyenek kedvesek az asztalhoz fáradni, és szerintem 3-5 perc elegendő arra, hogy a legfontosabb szakmai érveket elmondják. Ezt követően megkérdem újra, hogy van-e még hozzászólás, és ha nincs, akkor lezárjuk, de úgy láttam, még ketten jelezték a felszólalási igényüket.

Dr. Kispál Editnek adom meg elsőként a szót, majd utána Eitmann Norbert úrnak. Tessék parancsolni!

DR. KISPÁL EDIT (Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igyekszem nagyon rövid lenni, hiszen gyakorlatilag, amit el szerettem volna mondani, azok mind elhangoztak e jogszabálytervezet kapcsán. A cél, megegyezhetünk, mindenki számára nagyon-nagyon fontos, a fogyasztók egészségének védelme. Ezt a civil szervezetek egyébként már korábban is felismerték, és inkább a tájékoztatás és az oktatás területén próbálják a saját eszközeikkel ezt elérni.

A FEOSZ-nak volt „Az egészséges táplálkozás 12 pontja” elnevezésű irata, dokumentuma, amit az iskolásoknak juttattunk el. Nagyon sok visszajelzés érkezett tanároktól, diákoktól, hogy ez milyen jó volt, sok információt tartalmazott, és utána egy vetélkedő keretében rajzok, illetve fotómontázsok is készültek, amikből egyértelműen kiderült, hogy a diákok kezdik megtanulni, hogy mik azok az egészséges élelmiszerek, amiket lehet fogyasztani, hogyan kell azokat fogyasztani; tehát nagyon pozitív volt a visszajelzés.

Magáról a jogszabályról én két kritikai észrevételt tennék, melyek a garanciális szabályokra vonatkoznak. Itt részben elhangzott már a képviselő uraktól, hogy a fogyasztóvédelmi civil szervezetek feladata a fogyasztók anyagi érdekeinek a védelme is. Itt elhangzott már, hogy nem látunk arra mi sem garanciális szabályt, hogy ez nem lesz teljes egészében átterhelve a fogyasztókra. Továbbá azt is hozzá kell tenni – az elhangzottakra válaszolva –, hogy ezekkel az emelt árakkal is nagyon-nagyon sok élelmiszer van még mindig, amelyek egészségtelen élelmiszerek, és amelyek olcsóbbak lesznek, mint az egészséges gyümölcs, vagy akár a rostos üdítők, a 100 százalékos gyümölcstartalmú üdítők. Tehát még mindig nem lesz meg az a választási lehetősége a fogyasztóknak, hogy az egyforma árú termékek közül inkább az egészségeset válasszák.

A másik ilyen garanciális szabály hiánya pedig valóban a beszedett adóterhek felhasználására vonatkozik. Nincsen semmi szabály arra, hogy ez valóban népegészségügyi célú programok finanszírozására fog fordítódni, és örültünk volna, hogyha bármilyen szabály erre vonatkozóan megjelenik a jogszabályban.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Edit, a kiegészítést.
Eitmann Norbert úr!

DR. EITMANN NORBERT elnök (Közép-Magyarországi Fogyasztóvédelmi Egyesület): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak tényleg nagyon röviden, mert amit akartam mondani, szinte mind egy az egyben elhangzott. Ahogy képviselő úr is mondta, amellet, hogy ez az adójogszabály megjelenik, feltétlenül szükséges az alapvető szemléletváltoztatás országosan, az egész lakosság körében, és elsősorban a fiatalok körében. Mi is kiemelten fontosnak tartjuk az oktatást, az iskolai oktatást. Az országos fogyasztóvédelmi sulit totó kampányunkban kifejezetten külön téma volt az egészség, és a döntő során különböző játékos formában megjelent az egészség témája. A célját mindenképpen pozitívnak tartjuk, ugyanakkor nagyon vigyázni kell arra, hogy ne a kiszolgáltatott fogyasztói rétegeket terhelje ez az adó, és adott esetben inkább az egészséges élelmiszereket, azok forgalmazását, gyártóját kell támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A második körben gyors reflexiókra van még lehetőség, mivel többen is jelezték felszólalási igényüket. Alelnök úrnak adom meg a szót, mert első körben nem szólt, aztán Z. Kárpát Dániel képviselő úr, majd Horváth Zsolt képviselő úr következik, és egy felejthetetlen mondatot én is betennék még a végére.

További észrevételek, reflexiók

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Röviden próbálok fogalmazni, mert sok minden elhangzott már az első körös vitában. Abban persze nem értünk egyet – vagy nem akarunk egyetérteni, vagy nem értjük egymást –, mert mindenki attól fél, hogy ezt az új adót a fogyasztókra fogják ráterhelni. Horváth Zsolt képviselő úr világosan elmondta a javaslat mögött lévő mozgatórugót. Ha van másnak valami más ötlete, hogy hogyan lehet az embereket arra rávezetni, hogy ne ezeket a termékeket fogyasszák, akkor nyilván nem fog lezárulni ez a vita attól, hogy elfogadjuk ma, vagy ezen a héten a javaslatot.

Ha jól értettem az előterjesztő képviselőjét, ő is külön kiemelte, hogy nem ettől az egy intézkedéstől fog a világ megváltozni ez ügyben, mert emellett nagyon sok mindent kell tenni, hogy annak eredménye legyen. De sajnálom, ha nem értünk ebben egyet, hisz a fogyasztókat hogyan lehet másképpen, másfajta irányba terelni, mint így? És még egyszer mondom, nem arról van szó, hogy ez az egyetlen intézkedés lenne az, amitől majd csodát várunk.

A második megjegyzésem: itt is kiosztásra kerültek anyagok, és többször elhangzott, hogy mi az oka az ilyen rossz egészségügyi mutatóknak. Természetesen van előttünk egy olyan anyag, amely arról szól, hogy valószínűleg nem a hamburger, hanem inkább a mozgásszegény életmód. A legtöbb elhangzott mondat az volt itt, mindenki így kezdte, abban megegyezhetünk, hogy a célban egyetértünk. Láttam én már ilyet – most bizottsági ülésen vagyunk, ezért engedjék meg, hogy kicsit cizelláltan fogalmazzak –, mert például 1999-től a kormányzatban működött az Ifjúsági és Sportminisztérium. Az Ifjúsági és Sportminisztérium feladata sokrétű volt – a kábítószerrel kezdve a sporton keresztül, az ifjúságpolitikáig –, az volt a legfőbb célja, hogy a legkisebb korban, lehetőleg már óvodáskorban, és onnantól felfelé az oktatáson keresztül megpróbálja ránevelni a gyerekeket arra, hogy minél többet mozogjanak. Az akkori kormányzat emellé anyagi forrásokat is teremtett, és az volt talán az első, amikor iskolák és elsősorban szabadidős sportegyesületek pályázhattak olyan programokra – hogy csak a sportot mondjam, a kábítószerrel és az ifjúságpolitikát ne említsem –, amely segítené azt, hogy rászokjanak a fiatalok a mozgásra. Mindenki azt bizonyítja ugyanis, hogy aki fiatal korban rászokik a sportolásra, az nagy valószínűséggel ezt a gyakorlatot folytatni fogja felnőttként is. Csak halkán jegyzem meg, hogy ez 12 esztendeje volt, és 12 év alatt ebben lehetett volna eredményt elérni.

2002-ben, a kormányváltáskor is megegyeztünk ebben, és ugyanezek a mondatok hangoztak el – mindenki úgy kezdte, hogy a célban, azt gondolom, egyetértünk –, sőt 2002-ben az Ifjúsági és Sportminisztérium neve is megváltozott Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztériumra, azt gondolván, hogy még inkább a gyerekekre fogunk fókuszálni, és az akkor 6 éves gyerekek 18 évesen már rászoktak a sportra. Majd az egész Ifjúsági és Sportminisztériumnak – a gyermeknévtől kezdve a pályázatokon keresztül – az írmagját is kiirtották, a pályázatoknak is, amelyek elindultak abban az időszakban. Amikor az iskolák elkezdtek hosszabb távra gondolkodni, több évre előre programokat csinálni, mind dugába dőltek, merthogy először megszűnt a minisztérium, aztán a támogatások szüntek meg, majd a programok is megszűntek. Az önkormányzatok még próbálták egy-két évig finanszírozni, amíg teheték, aztán az egésznek, egy jó kezdeményezésnek vége lett.

Azt gondolom, hogy ezen a szemüvegen nézve bizonyosan van hibája ennek a javaslatnak, de azt mondani, hogy várjunk még ezzel, és hogy ugyan a célban egyetértünk, meg majd akkor, amikor mindenféle szakmai vitát lebonyolítottunk – teszem hozzá zárójelben –, és mindenkinek lehetőséget adunk a lobbyzásra, hogy minél tovább tartson, majd utána fogunk hozni egy ilyen törvényt, mert a célban egyetértünk. Azt gondolom, és még egyszer mondom, nem ettől az egyetlen törvényjavaslattól fog megváltozni ez a probléma, de hogy az első lépést – ahogy Horváth képviselő úr is elmondta – meg kell tennünk, az majdnem bizonyos. Ha szakmai hibák vannak benne, vagy olyan dolgok, amelyekre felhívták a figyelmet, hogy azokon módosítani kéne, akkor azt gondolom, mivel a célban egyetértünk,

ezért mindenki támogatni fogja, hogy általános vitára kerüljön, hogy legyen lehetőség a köztünk lévő ellentmondásokat tisztázni, és induljunk el végre ebbe az irányba, amelynek a céljával egyetértünk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Miután az előterjesztőnek 10 órákor el kell mennie, mert saját bizottsági ülése kezdődik, ezért kérem a képviselő urakat, hogy a második körben már kellő összerendezettséggel szóljanak.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, aztán dr. Horváth Zsolt képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Ígérem, hogy megpróbálok kétpercest nyomni. Egy alapvető koncepcióbeli különbség lelhető fel talán közöttünk a tekintetben, hogy én nem egy ilyen kizárólagos népnevelői célzattal ragadnám meg ezt az előterjesztést, ugyanis nem a bolsevizmus közepén vagyunk, hanem elvileg a XXI. században, és furcsa, hogy ezt épp a Fidesz-KDNP-kormányzatnak kell mondanom. Ki kell emelni azt is, hogy elsősorban a közeg változása bírta rá a polgárokat arra, hogy a könnyebb ellenállás felé mozdulva a táplálkozási szokásaikat, életvezetési szokásaikat abba az irányba vigyék el, ami könnyebben elérhető; ez egy katasztrofális dolog.

Amit Horváth Zsolt képviselő úr elmondott, azzal 99 százalékgig egyet tudok érteni, és látom, hogy értenek hozzá, értik a problémát, látják, éppen ezért fájdalmas, hogy nem tudunk zöldágra vergődni ebben az egy kérdésben. De az, hogy kipusztították az egész magyar termelést, az egészséges magyar élelmiszert, az életvitelbeli szokásokat, és ennek a helyébe – egy óriási idézőjelben értendő – „Mc.-kultúra” jött be, és ezt hagyták a kormányok, ezt hagyta a politikum, hagyta a civilek, hagyta a szakma, mindenki hagyta, ezt önmagában levern most a fogyasztókon, a polgárokon, nagyon csúnya dolog véleményem szerint. Úgy vélem, legalább ilyen felelősek azok a gyártók, azok a kereskedelmi láncok, akik azokat a gyártási technológiákat – a spórolás jegyében kifejlesztették –, melyek végeredménye az egészségtelegebb termékek özöne, és melynek a végeredménye több beteg magyar ember. Tehát itt megint csak a felelősség megállapítását hiányolom ebből az egészből.

Amikor pedig lobbyerőről beszéltem, akkor arra próbáltam utalni, hogy ez az előterjesztés lényegében nem érinti a McDonald's-t. Egyáltalán elmondhatjuk azt, hogy mivel az első magyarországi értékesítésnél keletkezik elvileg – az én értelmezésem szerint – adófizetési kötelezettség, a többi alkalommal nem, egy példával élve, hogyha a Coca-Cola Dunaharaszttiban legyártja a kólának nevezett szemetet, ezt eladja a nagykereknek – ami a „Tuskó”, a Lidl, a McDonald's –, akkor a „Tuskó”, a Lidl és a McDonald's már nem fog adót fizetni, mert ezt a Coca-Cola megfizette. Tehát kivonja magát egy bizonyos gyártói továbbértékesítői kör azon adófizetési kötelezettség alól, mely alól amúgy nem szabadna. Hogyha esetleg rosszul ragadtuk ezt meg, akkor tisztázzuk természetesen, de az előterjesztésből ez derül ki, feketén-fehéren ez derül ki, és ha nincs így, akkor vagy fogadják be a módosítókat, vagy ezt javítsuk ki. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Dr. Horváth Zsolt képviselő úr, aztán jómagam.

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Gyorsan reagálnék arra, amit elmondott a képviselő úr, anélkül, hogy én különösebben a bolsevizmust visszasírnám, hiszen azért az nem volt egy jó dolog. Az államoknak mindig is megvolt és megvan a lehetősége arra, hogy egy piaci mechanizmust befolyásoljanak. Itt egyszerűen arról van szó, hogy egy adónemmel szeretnék a piacon a fogyasztást befolyásolni és eltéríteni, és itt szeretne belépni az állam, méghozzá a bizonyítékokon alapuló káros élelmiszerekkel, az emberi egészségre káros hatást gyakorló élelmiszerekkel szemben. Azt gondolom, hogy ez egy teljesen szabadelvű, liberális és piacgazdaságra épülő modell, és sok köze nincs a bolsevizmushoz,

legfeljebb annyi, hogy megpróbálja az emberek viselkedését valamilyen módon befolyásolni, de ezek az eszközök megengedettek; a bolsevista rendszerek nem mindig ezt gyakorolták.

A második megjegyzésem: én abban önökkel mindig is egyet fogok érteni, azt ugyan nem állítom, hogy a magyar lacikonyha egészségesebb élelmiszerekkel dolgozó valami lenne a fogyasztás szempontjából, de hogy százszor ízletesebb és finomabb, ebben közöttünk vita nem lesz. Valóban sajnálom, hogy ez a kultúra kezd eltűnni, és ehelyett egy Mc-kultúra jött be. Ennek az adónemnek egyébként mind a kettőt egyformán kellene, hogy sújtsa, hiszen legalább olyan szinten károsak ezek vagy azok az élelmiszerek az elkészítésük okán. Tehát nem azzal a sertéssel van bajom, amit a magyar termelő előállít, hanem azzal az élelmiszerral, ami káros, és ahogyan az elkészül.

Harmadik megjegyzésem: hogyha ebben a törvényjavaslatban olyan kirívó ellentmondások vannak, én azt gondolom, hogy erre mi valamennyien nyitottak vagyunk, hogy ezt módosító javaslatokkal és egyéb módon korrigáljuk. Azt viszont nagyon kérem még egyszer, hogy ne keverje össze senki, hiszen a hozzánk érkező panaszok azt jelzik, ezek a cégek is azt jelzik, hogy munkahelyek szűnhetnek meg. Munkahelyek miért szűnhetnek meg? Azért, mert a terméküket nem fogják tudni eladni, és ez azt jelenti, hogy a célt elértük, hiszen ha ezek a termékek kisebb mértékben kerülnek fogyasztásra, akkor pontosan az történik, hogy működik az, amit mi itt gondolunk. Nem azért vagyunk benne ilyen biztosak, mert miénk a jóslás képessége, hanem azért, mert a világ más részein ezek 10-20-30-50 éve működő rendszerek. Egyrészt arról van szó, ezek a félelmek is ezt jelzik, és hogyha itt kell állami beavatkozás, akkor erre megint van lehetőség, csak nem itt. És valóban, nem mindenható, nem ez lesz az, ami varázsütésre meg fogja változtatni a magyarok egészségét, és egyébként az a kezdeményezés, amit csináltak a civilek, amiről az előbb beszámoltak, kifejezetten jó volt, ismerem én is. Végül egy utolsó záró példa: egy óvodáskorú gyermek egészségi sószükséglete 3 gramm, ami egy közepes adag sült krumpliban benne van, vagy még több is; erről beszélünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ahogy ezt jeleztem, ellenzéki oldalon kívánnék szólni, alelnök úr.

(Az elnöklést Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Parancsoljon, elnök úr.

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Félek, hogy nehéz lesz a 10 órai kezdésre odaérnie, elnök úr, de igyekszem én is rövid lenni, merthogy már az első körben néhány dolgot elmondtam. Nem akarok én jogelméleti vitát lefolytatni, sem politológiai, de szerintem ez egy kifejezetten jó neokonzervatív eszközrendszer, és általában a jobboldali kormányzások esetében szokott megtörténni, amikor népnevelési szándékkal olyan típusú intézkedések születnek, amiknek eredményeként azt gondolják, hogy az állampolgárok majd ezt figyelembe véve fogják a fogyasztási szokásaikat átalakítani. Büntetjük a cigarettát, büntetjük az alkoholt, mégis úgy látom, hogy mind a kettő fogyasztása rendkívüli módon elterjedt Magyarországon.

Én nem hiszek abban – és ez egy filozófiai különbség –, hogy önmagában ilyen típusú büntetésekkel célt lehet elérni, ha nincs megépítve a másik oldala, és én nem látom a másik oldalát megépítve, a tájékoztató kampányt, azt az átfogó, a népegészségügyet szolgáló, szemléletformáló kampányt, ami átviszi az emberek fogyasztási szokásait más irányba. Nem látom, hogy a civil szervezetek helyzetbe hozása ilyen módon megtörténne, akik egyébként kulcsszerepet tudnának betölteni egy ilyen feladatkörben.

Csak mondom, merthogy mindannyian tudjuk szerintem az asztalnál, hogy sajátosan alakulnak a magyar társadalomban a társadalom fogyasztási szokásai, ugyanis minél alacsonyabb keresetűek körében keressük a fogyasztást, annál egészségtelenebb termékeket fogyasztanak. Egy ilyen büntetőadóval a legalacsonyabb szegmensbe, a legalacsonyabb kereseti körbe tartozókat fogjuk megbüntetni, mert nekik van legkevesebb lehetőségük arra, hogy a kívánt egészséges életmódot folytassák. Ha önök emellé fölépítenék például a „fogyasszon mindenki magyar gyümölcsöt, fogyasszon mindenki magyar zöldséget” programját, akkor azt mondom, hogy a kettő itt szinergiában van, de most úgy látom, hogy csak a büntetés van először, és nincs a másik oldal a megépítve. Ez az egyik oka annak, ami miatt mi nem tudjuk ezt ilyen módon elfogadni.

A másik, hogy nekem meg kell kérdezni, hogy mi a kormány álláspontja, ha van ilyen, vagy mi a minisztérium, a tárca álláspontja az előterjesztés tekintetében, különösen azért, mert május 2-án a tárca már álláspontot mondott. Május 2-án Szatmáry Kristóf államtitkár úr egy ilyen irányú feltett kérdésre azt válaszolta, hogy hamburgeradó, új adó bevezetését nem tervezi a kormányzat. Nyilvánvaló, hogy ez nem hamburgeradó címmel szerepel, de mégis leírva ezt lehet találni. Ez is az egyik indoka lehet, hogy ezt képviselői előterjesztésként látjuk, és nem kormányzati előterjesztésként, de ha változott a kormányzati szándék, akkor szeretném, hogyha ezt a bizottság számára is megismerhetővé tennék.

A magam részéről ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úrnak visszaadom az elnöklést, előtte egy mondatot azonban hozzátennék a „mi is szeretnénk látni emellett fölépítve azt a rendszert” gondolatra reagálva, hogy sajnos nem tudtuk folytatni azt a remek népegészségügyi programot, amelyet örököltünk, úgyhogy újat kell csinálnunk.

Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

(Az elnöklést Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? Igen, Fejér Andor képviselő úr, és itt húzunk egy vonalat, lezártuk a hozzászólási kört.

FEJÉR ANDOR (Fidesz): Köszönöm a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Eredetileg nem terveztem, hogy hozzászóllok, de szöveget ütött a fejemben annak a levélnek a tartalma, amely arról szól, hogy több száz munkahely szűnhet meg, hogyha ezeknek az egészségtelen termékeknek a forgalmazásában komoly csökkenés következik be. Én arra szeretném biztatni, akik ilyen borúlátóan látják a jövőjüket, hogy mi volna, hogyha gyorsan elkezdenének egy olyan termékfejlesztésben gondolkodni, amely ne adj’ isten, az egészséges élelmiszerek fejlesztését célozza, és amely azokat a kvótákat figyelembe veszi, amelyek ennek a törvénynek a tartalmában megtalálhatók a só, cukor és egyéb káros anyagok tekintetében, és akkor elképzelhető, hogy megtörténik egy olyan kiegyenlítődés a keresleti oldalon, amely nem vezet az álláshelyek, munkahelyek felszámolásához.

Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak szeretném mondani, hogy véleményem szerint, ha az első forgalmazó beépíti a termékbe az adót, akkor nem számít, hogy hány kereskedőnek a kezén megy keresztül, mivel az első beépítette, akárhol jelentkezik a végső fogyasztó, az adó mértéke benne van a termékben. *(Z. Kárpát Dániel: Keveredik a gyártó és a kereskedő, ez a hiba.)* Mindegy, hogy Magyarországon a gyártó hozza először forgalomba, vagy a kereskedő *(Közbeszólások.)*, akkor is az első forgalomba hozónak kell megfizetnie az adót, és utána a végfogyasztónál megjelenik. Köszönöm.

ELNÖK: Látom, hogy ez a mostani kis közjáték is azt mutatja, hogy volna még helye szakmai egyeztetésnek, de az általános vitára való alkalmasságról szóló konzultációt, vitát itt most kénytelen-kelletlen lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, és kérem egyben a minisztérium képviselőjét, hogy néhány gondolatot tegyen hozzá.

Előterjesztői minőségében öné a szó, elnök úr, parancsoljon!

Válaszadás, reagálás

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, és kivétel nélkül mindenkinek köszönöm az építő jellegű kritikáját, mert én úgy gondolom, hogy mindenki ezzel a szándékkal tette meg hozzászólását.

Én egy kis ellentmondást látok a népegészségügyi termékadó kérdésében, nevezetesen a költségvetésre gyakorolt hatását illetően – és itt átvezetném ezt a kérdést –, mert ennek az adónemnek a bevezetése, számítások szerint – bár azzal egyetértek, amit Z. Kárpát Dániel képviselő úr mondott, hogy valóban, esetleg a számítások lehetnének előrehaladottabb állapotban, ezt a kritikát én elfogadom, de – paradox módon, összességében ez negatív hatást is gyakorolhat a központi költségvetésre, sőt nagy valószínűséggel inkább negatív lesz ez a tendencia. Tehát ez is azt a szándékát mutatja végül is nekünk, előterjesztőknek, és véleményem szerint a kormányzati szándék is hasonló ebben a kérdésben, hogy ennek árán is vállalnia kellene azt a kockázatot, hogy mindenféleképpen – amit Zsigó képviselő úr is mondott – a népegészségügyi vonulatát ennek jól fel kellene építeni. Tehát ilyen értelemben azért terheli a központi költségvetést a törvényjavaslat szerint ez az adónem, mert hogyha ez negatív tendenciával bír, akkor nyilvánvalóan az egészségügyi rész sem szeretné ennek a negatívumát örökölni. Abban viszont csak reménykedni tudunk, hogy a népegészségügyi vonatkozás tekintetében mindenképpen hozzá kell fűzni ezt a történetet.

Én elnök úrnak azzal a megjegyzésével maximálisan egyetértek, hogy valóban, akik önhibájukon kívül ebből a területből élnek, körültekintően meg kell nézni, hisz tulajdonképpen egy munkahelyteremtő program hirdetésének a közepén vagyunk. Tehát ez mindenféleképpen egyfajta konzultációt igényel és kibontását ennek a történetnek, melyre – véleményem szerint – az általános vitában, a módosító és kapcsolódó módosító javaslatokban lesz mindenképpen lehetőségünk.

Arra viszont szeretném mindenképpen fölhívni a figyelmet, amit Horváth Zsolt képviselő úr mondott, hogy a számok egészen elképesztőek. Amikor a magyar gyermeklakosság sóból a napi ajánlott mennyiség négyszeresét fogyasztja el – sajnos ők a legnegatívabb kárvallottjai ennek a kérdésnek –, a felnőtt lakoságnál ez háromszoros szorzót jelent Magyarországon. Tehát én úgy gondolom, hogy ezek olyan figyelemfelhívások, amelyekkel mindenféleképpen érdemes foglalkozni.

Valóban, én úgy gondolom, hogy sok gondolatot ébreszt mindannyiunkban. Véleményem szerint általános vitára – természetesen, nem szeretném senki véleményét sem befolyásolni, de – mindenképpen alkalmasnak mondható, amely természetesen a részletes vitában és a módosító javaslatok következtében módosulhat. Mindenképpen abban az irányban hat, hogy tétlenül nem nézhetjük ezt az áldatlan állapotot, ami Magyarországon kialakult, és ez a törvényjavaslat, a kapcsolódó törvényjavaslatok, a magyar termékek iránti megfelelő felépítése ennek a kérdésnek – gyümölcs, zöldség vonatkozásában gondolom –, együttesen szolgálhatja azt a nem könnyű küzdelmet, amely a multinacionális cégekkel párhuzamos, úgymond, de mindenféleképpen Magyarországon mégis magyar érdekeket kell, hogy szolgáljon.

Font képviselő úr erre sokkal autentikusabb válaszadó lenne, mint én, tehát ezért vetettük össze a vállunkat, és próbáltuk, még hogyha kicsit hevenyészett formában is, ha úgy tetszik, de mégis a vázát, a keretét megadni ennek a törvényjavaslatnak, amely, természetesen az önök véleményével kiegészítve, a végszavazástól függetlenül szeretné teljessé tenni ezt a

kört. Amennyiben a hibáival együtt elfogadható, én kérem mindenféleképpen a bizottság támogatását ebben a kérdésben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, előterjesztőként, elnök úr. Osztályvezető úr, önnek adom meg a szót.

KANYÓ LÓRÁND osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány támogatja a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát és magának a törvényjavaslatnak az elfogadását.

Néhány gondolattal, kifejezetten csak az adózási vonatkozású kérdésekre térnék ki; Z. Kárpát Dániel képviselő úr vetette fel a legtöbb ilyen irányú kérdést. Ez egy fogyasztási forgalmi adó, egy egyfázisú, bruttó forgalmi adó, amelynek az a jellegzetessége, hogy az első belföldi forgalomba hozatalt terheli. Ez azt jelenti, hogy ha Magyarországon gyárt valaki adóköteles terméket, akkor a gyártó lesz az adó alanya, ő fizeti meg ezt az adót. Abban az esetben, ha egy kereskedő külföldről hoz be terméket, amely adóköteles termék, akkor természetesen ő fizeti meg ezt az adót. Nyilvánvaló, hogy az értékesítési láncban lehetne ezt az adót közvetlenül a fogyasztónak értékesítő kereskedőnél is definiálni, ez azonban azzal jár, hogy több százezer vállalkozó lesz adóköteles, és a legutolsó vegyes boltok is a cukorka eladása után napi 5-6 forint adót kellene fizetnie, éves szinten ezer forintot. Ez rendkívül magas adminisztrációs terhet jelent, ezért az értékesítési lánc elején, ahol sokkal kevesebb adózó van, lehet és kell felszámítani az adót.

Ami az adminisztrációs költségeket illeti, én nem számítok túlzottan magas adminisztrációs költségre, a bevallás igazodik az áfa-bevallás ütemezéséhez, a kisebb vállalkozások esetén évente egyszer kell bevallani, egyszer kell fizetni az adót, és annyit vár el tőle a törvényjavaslat, hogy tudja, hogy a vállalkozó mennyit gyártott, vagy mennyit hozott be és adott el belföldön, mennyiségben. Tehát igazán extra információkra nincs szükség.

Még egy gondolat: kiviszik-e a termelést Magyarországról? Én nem tartom racionálisnak, hogy kivigyék a termelést Magyarországról, mert ha külföldön állítják elő azokat a termékeket, amelyeket belföldön fogyasztanak el, akkor is adóköteles lesz a termék. Tehát nincs értelme a termelés külföldre helyezésének, ez teljesen nonszensz. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Minden adott ahhoz, hogy az általános vitára való alkalmasságról döntsünk. Aki az előterjesztést általános vitára alkalmasnak tartja, azt kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* 12 igen. Aki nem tartja alkalmasnak, azt kérem, most szavazzon? *(Szavazás.)* 3 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy.

A bizottság meghozta a döntését, támogatta a javaslat általános vitára való alkalmasságát.

Ha jól tudom, a határozathozatalokat követően ma elkezdjük az általános vitát, és a holnapi napon a részletes vitát is lefolytatjuk.

A bizottságnak előadót kell állítania. A többségi vélemény előadójaként dr. Horváth Zsolt képviselő úr, a kisebbségi vélemény előadójaként, ha egyetért, képviselő úr, én magam vállalkoznék erre, úgy, hogy elmondom, hogy azon belül tartózkodás és nem szavazat is volt. Ezzel egyetemben ezt a napirendet lezárom.

Elnök úr, köszönjük szépen, és jó munkát kívánunk a bizottsági üléshez. Osztályvezető úrnak is köszönöm, és a napirendi pontot lezárva átlépünk a következő napirendre.

Egy pár pillanat technikai szünet következik. Államtitkár asszonyt már látom, köszöntöm! Gyorsan fogunk végezni, kollegák.

Egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3505. szám) (Rogán Antal és dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)

A második napirendi pont tárgyalását kezdjük el, az egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról szóló T/3505. számú törvényjavaslat Rogán Antal és dr. Puskás Imre képviselő urak önálló indítványa. A feladatunk, hogy a bizottság hatáskörébe tartozó módosító javaslatokat megvitassuk, és azokról döntsünk.

Tisztelettel köszöntöm a kormány képviseletében Vasváryné dr. Menyhárt Éva helyettes államtitkár asszonyt, és Horváth Csaba osztályvezető urat. Az előterjesztőt alelnök úr fogja képviselni. Tehát az először az előterjesztői álláspontban alelnök urat fogom megkérdezni, aztán megkérdezem a kormány álláspontját, és utána pedig döntenem fogunk.

Ha mindenki készen van, akkor elkezdjük. Az ajánlási pontok szerint megyünk, 13 ajánlási pontról kell majd döntenünk.

Az 1. ajánlási pont Román István képviselő úr módosító javaslata. Előterjesztő?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: A kormány álláspontját kérem.

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: Aki a módosító indítványt támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* 12 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 3 nem. Ki tartózkodott? Egy tartózkodás. Meghóztuk a döntést, a bizottság támogatja.

A 2. ajánlási pontról fogunk döntenem, amely összefügg a 3-assal és a 7-essel. Szintén Román István képviselő úr módosító javaslata. Előterjesztő?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: Aki a módosítót támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* 13 igen. Aki nem támogatja? 3 nem. A döntést meghóztuk, a bizottság támogatja.

A 6. ajánlási pontról fogunk döntenem, amely szintén Román István képviselő úr módosítója. Előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja.

Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 12. Aki nem támogatja, kérem, most szavazzon! *(Nincs jelentkező.)* Aki nem támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Négy. A döntést meghóztuk, a bizottság támogatja.

A 14. ajánlási ponthoz kérem, hogy lapozzunk. Szintén Román István képviselő úr módosító javaslata. Előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: Kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* 13 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három nem. A döntést meghoztuk, a bizottság támogatja.

A 16. ajánlási pont dr. Gruber Attila képviselő úr módosító javaslata. Előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Aki a módosítót támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 13 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három nem. A döntést meghoztuk, a bizottság támogatja.

A 17. ajánlási pont Román István képviselő úr módosító javaslata. Előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, most szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 12. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy. A döntést meghoztuk, a bizottság támogatja.

A 18. ajánlási pont Román István képviselő úr módosítója. Kérem az előterjesztő álláspontját.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: És a kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, azt kérem, most szavazzon. *(Szavazás.)* 13 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három nem. A döntést meghoztuk, a bizottság támogatja.

A 19. ajánlási pont szintén Román István képviselő úr módosítója. Előterjesztő?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja? *(Szavazás.)* Ez 13 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez három. A döntést meghoztuk, a bizottság támogatja.

A 20. ajánlási pont Román István képviselő úr módosítója. Előterjesztő?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: Kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, most szavazzon! *(Szavazás.)* 12 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez négy. A döntést meghoztuk, a bizottság támogatja.

A 21. ajánlási pont Karácsony Gergely módosító javaslata. Előterjesztő?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Négy igen, sajnálatosan nincs meg az egyharmad. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 12 nem. A döntést meghoztuk, a bizottság egyharmada sem támogatja.

A 23. ajánlási pont Novák Előd képviselő úr javaslata. Előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Egy igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 12 nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három tartózkodás. A döntést meghoztuk, a bizottság egyharmada sem támogatja.

A 35. ajánlási pont Román István képviselő úr módosító javaslata. Előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja a módosító javaslatot, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Ilyet nem látok. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 15. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy. A döntést meghoztuk, a bizottság egyharmada sem támogatja.

A 36. ajánlási pont Román István képviselő úr módosító javaslata. Előterjesztő?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: A kormány?

VASVÁRYNÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Ilyet nem látok. Aki nem támogatja, azt kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag elutasította az ajánlást, egyharmad sem támogatta.

Ezzel az én papírom szerint az összes, a bizottság hatáskörébe tartozó módosítóról állást foglaltunk. Ha a bizottság tagjai közül van olyan, aki úgy érzi, hogy van olyan ajánlási pont, amelyben döntenünk kellene, de nem döntöttünk, kérem, most jelezze. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet a bizottság részéről nem látok.

A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen osztályvezető úrnak és helyettes államtitkár asszonynak a részvételt. Jó munkát kívánok!

Egyebek

Az egyebek napirendi pontjában két gyors információt szeretnék mondani a képviselő kollégáknak az élet könnyítése végett is. Az egyik, hogy a mai ülésen tárgyalt törvényjavaslathoz a bizottság hatáskörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatokat július 4-én, hétfőn délelőtt fogjuk megvitatni, mert úgy tudunk a parlamenti menetrendben maradni.

A második bejelentésem pedig, hogy jövő héten a mostanihoz hasonlóan, ismételten két bizottsági ülést fogunk tartani, az egyik, a hétfői gyors lesz, a módosítókról fogunk szavazni, a másik pedig a keddi rendes bizottsági ülésünk, melyen nyílt bizottsági ülés keretében, a Parlament Delegációs termében fogjuk megtárgyalni a fogyasztóvédelmi stratégia szakmai vitairatát, és igyekszünk ezt is megfelelő minőségben lebonyolítani.

Tisztelettel köszönöm, nekem más bejelentésem nincsen. Van-e a bizottság tagjai közül valakinek? *(Nincs jelentkező.)* Nincs ilyen. Köszönöm szépen.

Jó munkát kívánok a plenáris ülésre, és a határozathozatalokat követően találkozunk az első napirendi pontunk tekintetében, mert ma elkezdődik annak az általános vitája. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 22 perc)

Simon Gábor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika